

ІНСТИТУЦІОНАЛЬНИЙ ПІДХІД ДО СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Мікловда В.П., д.е.н., проф., член-кор.НАН України,

Кубіній Н.Ю., к.е.н, професор

Дідович Ю.О., к.е.н, доцент

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

Виникнення соціальних інститутів має об'єктивний характер, що проявляється внаслідок появи певних соціальних потреб, певних соціальних викликів, певних соціальних загроз. Саме задоволення потреб і є основним поштовхом формування соціального інституту. Виникнення потреб та загроз виступає первинною умовою інституціалізації суспільного явища, появи нового інституту.

Наступною умовою інституціалізації названі соціальні зв'язки, взаємодії та відносини індивідів і соціальних груп з певною логікою та поступовою фіксацією динаміки. Поступова фіксація відбувається у суспільному розумінні правильності інституціалізації, її корисності та адекватності сучасним трендам соціально-економічної та духовної еволюції суспільства.

Крім умови наявності потреб, загроз та соціальних зв'язків, стратегічне управління формується як інститут внаслідок появи бізнесменів та менеджерів зі стратегічним баченням розвитку бізнесу, які можуть використовувати широкі аналітичні масиви та конструювати й прогнозувати віртуальні моделі майбутнього

Функції інституціалізації стратегічного управління:

- економічна функція полягає у забезпеченні перевищення результату від інституціалізації витрат на її здійснення;

- соціокультурна функція забезпечує формування психологічної платформи здійснення стратегічних заходів, яка в свою чергу формує ставлення до мотиваційних важелів, побудови системи контролю і контролінгу, організаційних змін і т.д.

Перетворення стратегічного управління у соціальний інститут здійснюється таким чином (рис. 1).

Рис. 1. Алгоритм інституціалізації стратегічного управління підприємством

- а) спостерігається формування потреби – стратегічне управління задовольняє потребу підприємства у розвитку та довготривалій життєздатності, високій конкурентоспроможності;
- б) виникає загроза внаслідок змін навколишнього середовища, появи нових конкурентів або виникнення нових товарів – стратегічне управління сприяє кращим позиціям у конкурентній боротьбі, що постійно посилюється, і є саме по собі конкурентною перевагою;
- в) здійснюється формулювання загальної цілі функціонування – втілення місії підприємства у реальне життя;
- г) відбувається побудова системи соціальних норм – повага до ризикованості, креативність у роботі, інноваційна спрямованість, бажання бути причетним до найкращої компанії;
- д) компонується система соціальних статусів та ролей – застосування ієрархічно спрямованих та функціонально навантажених стратегій формує ролевий розподіл в системі менеджменту підприємства;
- е) проходить організаційне оформлення – формування відділів стратегічного управління, побудова стратегічно орієнтованої структури управління.